

การประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการยื่นตัวห้ำห้ำมหาสงกรานต์
ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ทรงด้อยอ่างอง
ใช้เฉพาะในห้องสมุด

บงกช เชิดชูธรรม

23 ก.พ. 2547

175120

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2546

ISBN 974-9604-10-5

ลิขสิทธิ์นี้เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

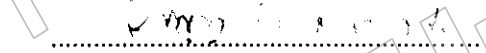
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษทางการบริหาร และคณะกรรมการควบคุม
มาตรฐานวิชาปัญหาพิเศษทางการบริหาร ได้พิจารณาปัญหาพิเศษฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษทางการบริหาร

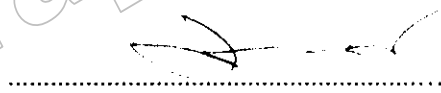

.....
(อาจารย์กฤษฎเขต ไกรवास)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานวิชาปัญหาพิเศษทางการบริหาร

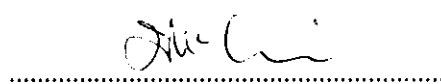

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พลศักดิ์ จิรไกรศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา รัตนมงคลมาศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธาน วัฒนายากร)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ศรุติ สุกุรัตน์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่...../.....เดือน.....ปี.....พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่อง การประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเอ็นทัวล้า มหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ได้รับความกรุณาอย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร. พลศักดิ์ จิระไกรศิริ รองศาสตราจารย์ ศรุตี สกุลรัตน์ ผู้อำนวยการโครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร อาจารย์กฤษณะ ไกรวาส อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่านของโครงการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่กองประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ด้านเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม รวมทั้งประชาชนที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ซึ่งคำตอบของท่านเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

บงกช เติชธรรม

ชื่อปัญหาพิเศษ การประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้า
มหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ บงกช เติดยุทธธรรม
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป)
ปีการศึกษา 2545

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว
ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และการประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครง
การเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตาม
โครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ ผลการศึกษาพบว่า

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเพศหญิง ร้อยละ 67.2
และเพศชาย ร้อยละ 32.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด ระดับการศึกษา
ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่คือ พนักงานบริษัท โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 10,001-20,000 บาท แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ปัจจัยที่
มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ คือ การเดินทางสะดวก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,001-
2,000 บาท/ครั้ง ความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง ระยะเวลาในการ
เดินทางไปท่องเที่ยวประมาณ 1-2 วัน การเดินทางมักจะเดินทางกับกลุ่มเพื่อน การร่วมกิจกรรม
ประเพณีสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเคยเข้าร่วมประมาณ 1-5 ครั้ง พาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงานคือ
รถยนต์/รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว ประเภทข่าวสารโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ได้รับจากสื่อ
โทรทัศน์ กิจกรรมที่สนใจ คือ การแสดงน้ำพุ ข่าวสารระหว่างบุคคลที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ เพื่อน สิ่งที
งูงใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ คือ การจัดกิจกรรม ด้านข้อมูลความคิดเห็นต่อโครงการเย็นทั่ว
หล้ามหาสงกรานต์ ในด้านสถานที่ และการจัดงาน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่มี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสม ($\bar{X} = 3.8912$) ในด้านการบริหารจัดการ พบว่าความคิดเห็นของ
ประชาชนส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสม ($\bar{X} = 3.3792$) ในด้านงบประมาณในการจัดกิจ
กรรม พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.2200$) ใน
ด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่มีค่า
เฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสม ($\bar{X} = 3.8165$)

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	หน้า
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ข
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผล.....	5
แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
3 วิธีดำเนินการทำวิจัย.....	21
วิธีการศึกษา.....	21
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาการเก็บข้อมูล.....	23
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา.....	25
ข้อมูลพื้นฐานและความคิดเห็นทั่วไป.....	25
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว.....	29
ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ากิจกรรมของโครงการ.....	34
ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ.....	39
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	47
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	50
สรุปผลการศึกษา.....	50
อภิปรายผลการศึกษา.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	53
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	58
ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ.....	69

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ที่อยู่.....	25
2 เพศ.....	26
3 อายุ.....	26
4 ระดับการศึกษา.....	27
5 อาชีพ.....	27
6 รายได้ต่อเดือน.....	28
7 แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยว.....	29
8 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว.....	30
9 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง.....	31
10 ความถี่ในการเดินทางไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทย.....	32
11 ระยะเวลาในการเดินทางไปท่องเที่ยว.....	33
12 ลักษณะการเดินทาง.....	33
13 การร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์.....	34
14 พาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงาน.....	35
15 ประเภทข่าวสารโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ที่ได้รับ.....	36
16 ประเภทกิจกรรมในงานที่ท่านสนใจ.....	37
17 ประเภทข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ทางสื่อระหว่างบุคคลที่ได้รับ.....	37
18 สิ่งที่น่าสนใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์".....	38
19 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านสถานที่ และการจัดงาน.....	39
20 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านการบริหารจัดการ.....	41
21 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม.....	43
22 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจหลายครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งนั้นประชาชนได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง บริษัท ห้างร้าน ธุรกิจจำนวนมากที่ต้องปิดตัวลง ซึ่งมีผลต่ออัตราการว่างงานที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นสวนทางกับกำลังซื้อของผู้บริโภคที่ลดน้อยลงเรื่อย ๆ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่รัฐจะหารายได้จากภาษีเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ รัฐบาลในทุกยุคทุกสมัยจึงได้แต่มุ่งหวังให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักในการทำเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของชาติ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศเรามีเอกลักษณ์ทั้งด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติจำนวนมาก

การท่องเที่ยวได้มีส่วนช่วยในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศชาติ และสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินของประเทศ อีกทั้งการท่องเที่ยวยังมีบทบาทในการสร้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถกระจายรายได้จากบนลงล่างไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว เป็นการเสริมอาชีพในช่วงเวลาว่าง เช่น การผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน, ของที่ระลึก, งานด้านบริการ การท่องเที่ยวยังสามารถดึงดูดการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประเทศหลายประเทศในแถบเอเชียได้นำแบบอย่างในการจัดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยไปใช้ ดังเช่น มาเลเซีย สิงคโปร์

โดยตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้ใช้นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านมามากมายหลายโครงการ โครงการที่มีความโดดเด่นเกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2530 รัฐบาลในสมัยนั้นได้ประกาศโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้ชื่อว่า "ปีท่องเที่ยวไทย" ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศเป็นจำนวนเงิน 50,023 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ออนไลน์, 2545)

ในปี พ.ศ. 2545 นี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้จัดทำแผนงานโครงการไทยเที่ยวไทย เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้น โดยมีการจัดกิจกรรมแต่ละเดือนรองรับตลอดปี เป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้น 5% หรือ 61.53 ล้านคน เพื่อสร้างรายได้ 307,600 บาท (สมคิด จาตุศรีพิทักษ์, สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2544) และจูงใจคนไทยที่จะเที่ยวต่างประเทศให้หันกลับมาเที่ยวเมืองไทยแทน ป้องกันการไหลออกของ

เงินตรา ซึ่งสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วนั้น จำนวนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวจากภายในประเทศโดยการท่องเที่ยววันนั้นจะใช้รถยนต์เป็นพาหนะ ประชาชนเริ่มมีความต้องการพักผ่อนเพื่อเป็นรางวัลให้กับชีวิตมากกว่าที่จะคิดว่าเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย

กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางด้านการปกครอง การคมนาคม การค้าพาณิชย์ และมีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมาก ความเร่งรีบในแต่ละวัน และสภาพการจราจรที่แออัด ขาดระเบียบวินัยในการขับรถ ทำให้เกิดความเคร่งเครียด ปัญหาด้านมลพิษ และสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลง การจัดกิจกรรมตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ไมตรี ความเข้าใจอันดี ความสามัคคีของคนในชาติ นักท่องเที่ยวจะได้พักผ่อน และเกิดความทรงจำที่น่าประทับใจ โดยโครงการตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวนี้ได้จัดขึ้นเพื่ออนุรักษ์เทศกาลวันขึ้นปีใหม่ไทยที่มีมาแต่ดั้งเดิม ตลอดจนเป็นการสืบสาน ปลูกฝังถึงการละเล่นที่เป็นขนบธรรมเนียมแบบอย่างที่ดีงามของไทย และร่วมเฉลิมฉลองในประเพณีไทยที่สืบทอดมาตั้งแต่โบราณกาล การจัดกิจกรรมในครั้งนี้รัฐบาลมุ่งหวังที่จะสร้างรายได้ให้หมุนเวียนภายในประเทศ อีกทั้งชักชวนชาวไทยให้ท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น ลดการไหลออกของเงินตรา และส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นไทยสู่สายตาชาวโลก

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาในเรื่องของการประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อต้องการทราบถึงความเห็นของนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ว่ามีความคิดเห็นต่อนโยบายการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านต่าง ๆ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
2. เพื่อประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการยื่นตัว
หล้ามหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด
ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการศึกษา ดังต่อไปนี้คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผล
2. แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผล

ความหมายของการวิจัยประเมินผล

“การวิจัยประเมินผล” (evaluational research) หมายถึงการประเมินสภาพแวดล้อม
การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ การประเมินผลลัพธ์ และผลกระทบ แล้วนำ
ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคม และพฤติกรรมศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานวิจัยประเมินผล
ด้วย (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2529, หน้า 7 อ้างถึงในนงเยาว์ ชมภูศรี, 2537, หน้า 11) การวิจัย
ประเมินผลได้อาศัยรูปแบบการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลัก
วิจัยทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่สืบเนื่องมาจาก นโยบาย/แผน
งาน/โครงการ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลกระทบต่อกันหรือไม่ และเปลี่ยนแปลงไปในทาง
ที่พึงประสงค์หรือไม่ เพียงใดและระดับใด

ริคเคน (Riechen, 1952 อ้างถึงในนงเยาว์ ชมภูศรี, 2537, หน้า 12) ให้คำนิยามของการ
วิจัยประเมินผลไว้ว่า การวิจัยประเมินผล คือการวัดผลทั้งที่พึงปรารถนา และไม่พึงปรารถนาอันสืบ
เนื่องมาจาก การดำเนินงานที่กำลังกระทำอยู่เพื่อมุ่งไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ

รอสซีและฟรีแมน (Rossi & Freeman, 1982 อ้างถึงในนงเยาว์ ชมภูศรี, 2537, หน้า 13)
เห็นว่าการวิจัยประเมินผล คือ การประยุกต์การวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อประเมิน
กรอบความคิด รูปแบบการวิจัยประเมินผล การดำเนินงาน และประโยชน์ของแผนงานในการเข้า
แทรกแซงทางสังคม

ประเภทของการวิจัยประเมินผล

การวิจัยประเมินผล (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2529, หน้า 73-75 อ้างถึงในนงเยาว์ ชมภูศรี, 2537, หน้า 14) แบ่งเป็นหลายประเภทที่สำคัญมีดังนี้

1. การวิจัยประเมินผลเบื้องต้น เป็นการประเมินผลความก้าวหน้าของนโยบาย/แผนงาน โครงการในการมุ่งเข้าสู่วัตถุประสงค์ และเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ขณะที่ดำเนินการอยู่ โดยตอบคำถาม
 - 1.1 การดำเนินงานตามนโยบาย/แผนงาน/โครงการเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่ได้วางไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่
 - 1.2 ทุกส่วนของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่
 - 1.3 ถ้าบางส่วนของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ หย่อนประสิทธิภาพจะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงอย่างไร
2. การวิจัยประเมินผลสรุปรวม เป็นการประเมินผลสรุปผล เมื่อนำนโยบาย/แผนงาน/โครงการได้เสร็จสิ้นลงโดยตอบคำถาม
 - 2.1 นโยบาย/แผนงาน/โครงการ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่วางไว้หรือไม่
 - 2.2 นโยบาย/แผนงาน/โครงการ ได้ก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่คาดหมาย ประการใดหรือไม่อย่างไร
 - 2.3 นโยบาย/แผนงาน/โครงการ สามารถตอบสนองของความต้องการทั้งหมดของสังคมได้หรือไม่เพียงใด
3. การวิจัยประเมินผลแบบ ซีเอสอี-ยูซีแอลเอ (CSE-UCLA evaluation) การวิจัยประเมินผลชนิดนี้ ครอบคลุมการวิจัยประเมินผลทั้งกระบวนการเริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการวางแผนการดำเนินงาน จนกระทั่งเสร็จสิ้นนโยบาย/แผนงาน/โครงการ มี 5 ขั้นตอน คือ
 - 3.1 มุ่งศึกษาเพื่อตอบคำถามว่า อะไรคือ ปัญหาที่ต้องแก้ไข ความต้องการของประชาชนความมุ่งหวังกับความเป็นจริงต่างกันอย่างไร
 - 3.2 การศึกษาหาทางเลือกที่ดีที่สุด ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ การพิจารณาความเป็นไปได้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ วางแผนเพื่อพัฒนาเป็นนโยบาย/แผนงาน/โครงการ
 - 3.3 ศึกษาการดำเนินงาน ว่า เป็นไปตามกระบวนการวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร แผนที่วางไว้มีข้อจำกัดอะไรที่ไม่สามารถปฏิบัติได้

3.4 ให้ความสนใจผลลัพธ์ว่าส่วนใดประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยกว่าส่วนอื่นของโครงการ เพื่อตอบคำถามว่าทำไมนโยบาย/แผนงาน/โครงการบางส่วนจึงประสบผลสำเร็จ และทำไมส่วนอื่นไม่สำเร็จ

3.5 เป็นการศึกษาระสิทธิผลหรือคุณค่าของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ โดยส่วนรวมว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ระดับใด

4. การวิจัยประเมินผลแบบเคาทีแนนซ์ (countenance evaluation) แบ่งการประเมินผลออกเป็น 3 ระยะ คือ ก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2529, หน้า 77 อ้างถึงในนงเยาว์ ชมภูศรี, 2537, หน้า 15)

4.1 การประเมินผลก่อนดำเนินการ (pre-evaluation or ex-ante evaluation) คือ การประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนด และการเลือกทำโครงการ ซึ่งมักใช้ในการพิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้

4.1.1 ความเหมาะสมของการทำโครงการจะประกอบด้วยการศึกษาวิเคราะห์ปัญหา ความจำเป็นของการทำโครงการ (need assessment) และการศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility study) โดยการพิจารณาความเป็นไปได้ในทางเทคนิควิชาการ ความพร้อมในด้านการบริหารโครงการ ความพร้อมในด้านงบประมาณสนับสนุน

4.1.2. การวิเคราะห์ผลตอบแทนโครงการ (rate of return) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และผลกำไร (cost/benefit analysis) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผล (cost/effectiveness analysis) การพิจารณาว่าการจัดทำโครงการนั้นจะให้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ เป็นการพิจารณาในแง่เศรษฐกิจ

4.2 การประเมินระหว่างการดำเนินงาน (implementing evaluation or processing evaluation) เป็นการประเมินในช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติงาน/โครงการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตรวจสอบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอะไรจะได้แก้ไขได้ทันที่ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบโครงการที่จะต้องหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการ บางครั้งอาจเรียกการประเมินผลในขั้นนี้ว่า การประเมินเพื่อปรับปรุงหรือการประเมินย่อย (formative evaluation)

4.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน (post evaluation) เป็นการประเมินที่จัดทำขึ้นเมื่อการปฏิบัติงานโครงการได้เสร็จสิ้นลงแล้ว จะเป็นการพิจารณาตอบคำถามในเรื่องต่อไปนี้

4.3.1 เป็นการตรวจสอบว่า การดำเนินงานของโครงการสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงใด คือทำได้สำเร็จตามคาดหวังไว้แค่ไหน เป็นการพิจารณาผลิตผลของโครงการนั่นเอง

4.3.2 เป็นการตรวจสอบว่า มีผลพลอยได้อย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในวัตถุประสงค์บ้างหรือไม่ เรียกว่าเป็นการศึกษาผลกระทบของโครงการทั้งด้านดีและไม่ดี เช่น ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความเชื่อ ค่านิยม และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน

4.3.3 เป็นการสรุปผลรวมของการดำเนินงานของโครงการ คือมองภาพรวมว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นเช่นไร ทรัพยากรในโครงการเป็นอย่างไร การดำเนินงานในแต่ละช่วงมีปัญหาอะไร ผลิตผล และผลกระทบของโครงการเป็นอย่างไร การดำเนินงานโครงการนี้มีความสำเร็จ หรือล้มเหลวแค่ไหน มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร หากมีการดำเนินการต่อไปจะต้องปรับปรุงแก้ไขในส่วนใด โดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ประเมินไว้ตั้งแต่เริ่มการดำเนินงานตามโครงการ จนถึงสิ้นสุดโครงการ บางครั้งเรียกการประเมินในลักษณะนี้ว่า การประเมินผลสรุป (summative evaluation)

การประเมินผลโครงการและนโยบาย

ซัชแมน (Suchman, 1962 อ้างถึงในสุมิถล ดิรกาพันธ์, 2545 หน้า 1) ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่าหมายถึง การใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์หรือการใช้เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริง และเชื่อถือได้เกี่ยวกับโครงการ เพื่อการตัดสินใจว่าโครงการดังกล่าวดีหรือไม่ดีอย่างไร หรือเป็นการค้นหาว่าผลของกิจกรรมที่วางไว้ในโครงการประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ หรือ ความมุ่งหมายของโครงการหรือไม่

ความจำเป็นในการประเมินผลนโยบาย (Nachmias, 1979 อ้างถึงในทศพร ศิริสัมพันธ์, 2544, หน้า 153) อาจเกิดขึ้นจากความจำเป็นที่แตกต่างกันออกไป ในบางครั้งอาจจะต้องทำการประเมินผลเนื่องจาก อยู่ในสภาพที่เป็นเงื่อนไขบังคับ แต่ในบางครั้งก็อาจจะมาจากความสมัครใจของบุคคล และหน่วยงานที่รับผิดชอบเองกล่าวคือ

1. เพื่อเป็นการสร้างความยอมรับด้านมาตรฐานของการดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาสถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบันศึกษา ศูนย์วิจัยและสถานพยาบาล เป็นต้น ต้องทำการประเมินผลเป็นครั้งคราว และรายงานต่อสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และสัมฤทธิ์ผลของการใช้จ่ายเงินแผ่นดินตามแผนงาน โครงการ งานต่าง ๆ ต่อทางรัฐสภา ส่วนนโยบายที่ได้รับความช่วยเหลือ

สนับสนุนด้านการเงินมาจากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล มูลนิธิ หรือองค์การระหว่างประเทศ ก็มักจะทำการประเมินผล เพื่อแสดงผลงานต่อแหล่งเงินทุนดังกล่าวเช่นกัน

3. เพื่อเป็นการให้ข้อมูลที่ถูกต้องจากผู้กำหนดนโยบาย ซึ่งอาจจะนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และวางแผนต่อไป

4. เพื่อทำการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในเชิงนโยบายว่าควรจะทำต่อเนื่อง การขยายหรือสิ้นสุดตัวนโยบายนั้นหรือไม่ อย่างไร

5. เพื่อทำการพัฒนาตัวนโยบาย ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามนโยบายนั้น มักจะไม่ค่อยสมบูรณ์หรือเกิดมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานขึ้น และบางครั้งก็อาจจะไม่ได้รับผลตรงตามที่ต้องการ

6. เพื่อเรียนรู้ถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่มีได้คาดคิดเอาไว้ โดยเฉพาะผลเสียข้างเคียงของนโยบายที่เกิดขึ้นต่อชุมชนและสังคมส่วนรวม

แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับเวบสเตอร์ (Webster's new twentieth century dictionary, 1968, หน้า 1254 อ้างถึงในนาคม ชีรสวรรณจักร, 2541, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการประเมินค่าการแสดงความรู้สึกหรือการคาดการณ์ในเรื่องคุณภาพหรือคุณค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคล และการที่จะยอมรับความคิดเห็นนั้น ๆ ต้องมีการพิจารณา หรือถกเถียงเพื่อหาข้อสรุปของความแตกต่างในเรื่องทัศนนะ และความเชื่อมาก่อน

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา (2524, หน้า 246 อ้างถึงในเสริมพันธ์ สาริมาณ, 2544, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาเห็นว่า เป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

เรื่องเวทย์ แสงรัตนนา (2522, หน้า 20 อ้างถึงในเสริมพันธ์ สาริมาณ, 2544, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

นันแนลลี (Nunnally, 1959, pp. 285-286 อ้างถึงในเสริมพันธ์ สาริมาณ, 2544, หน้า 5) ได้ให้ความเห็นว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคติ นั้น เป็นเรื่องของการแสดงออกทางความคิดเห็นในรูปที่เกี่ยวกับตัวเราและความคิดเห็นนั้นยังจะใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (judgments)

ความรู้ (knowledge) ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้กันมากในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก (feeling) ความสามารถ (preference) และสรุปได้ว่าเรามักใช้คำว่าความคิดเห็นมากกว่าทัศนคติ

เธอร์สโตน (Thurstone, 1977, p. 77 อ้างถึงในนาคม ธีรสุวรรณจักร, 2541, หน้า 16) กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์กับความรู้สึก ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูดเป็นความคิดเห็น ความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าเราต้องการวัดทัศนคติ เราทำได้โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533, หน้า 13 อ้างถึงในนาคม ธีรสุวรรณจักร, 2541, หน้า 17) ได้สรุปความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกถึงเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ของบุคคลนั้น เป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับการประเมินค่าในสิ่งนั้น ๆ และลงความเห็นออกมาตามที่คิดไว้ของแต่ละบุคคล

สุรางค์ นิลาสกุล (2538, หน้า 22 อ้างถึงในนาคม ธีรสุวรรณจักร, 2541, หน้า 17) สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม เป็นพื้นฐาน การแสดงความคิดเห็นมีการเปลี่ยนแปลงได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่วไปอาจมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ทัศนคติ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานของการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

การวัดความคิดเห็น

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531, หน้า 3 อ้างถึงในนาคม ธีรสุวรรณจักร, 2541, หน้า 20) ได้กล่าวถึงการสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี เช่น

1. วิธีเธอร์สโตน (Thurstone's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน หรือเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing Intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูง - ต่ำแบบเปรียบเทียบกันและกันจากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ เอส-ดี สเกล (Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม (bipolar adjective) เช่น ดี – เลว , ขยัน – ชี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีแบบลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบ หรือไม่ชื่นชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 4 หรือ 5 คำตอบ และให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับการให้คะแนนเชิงบวกหรือเชิงลบ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวของประเทศโดยตรง ในปี พ.ศ. 2467 เริ่มมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยพระดำริของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน เมื่อครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ได้มีการส่งเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทยไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกาเพื่อให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2502 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การอิสระ เรียกว่า "องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีชื่อย่อว่า "อ.ส.ท." ต่อมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องมีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ อ.ส.ท. ให้มีขอบเขตการปฏิบัติงานกว้างขวางยิ่งขึ้น จึงได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2522 เพื่อจัดตั้ง "การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" ขึ้น มีชื่อย่อว่า "ททท." นับแต่นั้นมาการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวได้รับความสนใจจากรัฐบาลมากขึ้นได้มีการบรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (ระหว่างปี พ.ศ. 2520-2524) ซึ่งเป็นครั้งแรกในการบรรจุเรื่องการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. 2530 รัฐบาลได้ประกาศโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวใช้ชื่อว่า "ปีท่องเที่ยวไทย" เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ และพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่างรวมพลังทั้งด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจังจนส่งผลให้ปี พ.ศ. 2531 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 21.47 ทำรายได้เป็นเงิน 78,859 ล้านบาท สำหรับปี พ.ศ. 2532 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยือน

ประมาณ 4.8 ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นจำนวนเงินประมาณ 96,386 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2538 เป็นจำนวนเงินประมาณ 190,765 ล้านบาท

ผลการดำเนินงานในช่วงปี Amazing Thailand 1998-1999 หรือปีท่องเที่ยวไทย 2541-2542 สถิตินักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 7.76 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2541 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 ร้อยละ 7.53 รายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนเงิน 242,171 ล้านบาท ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยมีสถิติการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ 51.68 ล้านคน/ครั้ง ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศถึง 187,898 ล้านบาท และในปี 2542 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีสถิติการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ 53.65 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปี 2541 ร้อยละ 3.08 มีรายได้หมุนเวียนภายในประเทศ 203,858 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ออนไลน์, 2545)

นโยบายการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1. ส่งเสริม ชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาสู่ประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เข้าเพิ่มพูนเศรษฐกิจส่วนรวม
2. ขยายแหล่งท่องเที่ยวให้กระจายไปในท้องถิ่น เพื่อเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ถึงประชากรในทุกภูมิภาค
3. อนุรักษ์และฟื้นฟูสมบัติวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้ด้วยดีที่สุด
4. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนให้มากขึ้น
5. เพิ่มความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศให้สามารถเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางต่าง ๆ ในประเทศไทยด้วยความมั่นใจในความปลอดภัยของร่างกาย และทรัพย์สินของตน และหมู่คณะ
6. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย และเยาวชน เพื่อเป็นการเพิ่มสวัสดิการด้านการท่องเที่ยวแก่คนไทย
7. สร้างกำลังคนที่เป็นคนไทยเข้าทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มากที่สุด
8. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอันเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ออนไลน์, 2545)

ข้อมูลเกี่ยวกับความหมายและประวัติของประเพณีสงกรานต์

ความหมาย "สงกรานต์" เป็นภาษาสันสกฤต แปลว่าผ่าน หรือ เคลื่อนย้ายเข้าไป หมายถึง เวลาที่ดวงอาทิตย์เคลื่อนจากราศีหนึ่งไปสู่ราศีหนึ่งทุก ๆ เดือน ยกเว้นเมื่อย้ายจากราศีมีนสู่ราศี

เมษ จะเรียกชื่อพิเศษว่า "มหาสงกรานต์" เพราะเป็นวันขึ้นปีใหม่ตามความเชื่อของอินเดียฝ่ายเหนือ ไทยรับคติความเชื่อเกี่ยวกับวันขึ้นปีใหม่มาใช้เช่นกัน แต่จะเรียกว่า "สงกรานต์" เท่านั้น

จากประวัติที่เล่าสืบต่อกันมานั้น มีปรากฏในศิลาจารึกที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามว่า เศรษฐีคนหนึ่งไม่มีบุตร บ้านอยู่ใกล้กับนักเลงสุรา ซึ่งมีบุตร 2 คน มีผิวเนื้อเหมือนทอง วันหนึ่งนักเลงสุรานั้นเข้าไปกล่าวคำหยาบคายต่อเศรษฐี เศรษฐีจึงถามว่าเหตุใดจึงมาหมิ่นประมาทต่อเราผู้มีสมบัติมาก นักเลงสุราจึงตอบว่า ถึงท่านมีสมบัติก็ไม่มีบุตร ตายแล้วสมบัติก็จะสูญเปล่า เรามีบุตรเห็นว่าประเสริฐกว่า ท่านเศรษฐีมีความละอายใจจึงบวงสรวงพระอาทิตย์ พระจันทร์ ตั้งอธิษฐานขอบุตรถึงสามปีก็มิได้มีบุตรอยู่มาจนถึงวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ พระอาทิตย์ยกขึ้นสุราตีเมษ เศรษฐีจึงพาบริวารไปยังต้นไทรอันเป็นที่อยู่แห่งผุงนกทั้งบวงสรวงน้ำ จึงเอาข้าวสารล้างน้ำ 7 ครั้ง แล้วหุงขึ้นบูชาพระไตรโคมพิณพาทย์ตั้งอธิษฐานขอบุตร พระไตรมีความกรุณาจึงเหาะไปเฝ้าพระอินทร์ พระอินทร์จึงให้ธรรมาบาลเทวบุตร ลงมาปฏิสนธิในครรภ์ภรรยาเศรษฐี เมื่อคลอดแล้วจึงให้ชื่อว่าธรรมาบาลกุมาร ปลูกปราสาทเจ็ดชั้นให้อยู่ได้ต้นไทรริมฝั่งน้ำนั้น กุมารเจริญขึ้น ก็รู้ภาษานก แล้วเรียนไตรเพทจบ เมื่ออายุได้เจ็ดขวบได้เป็นอาจารย์บอกมงคลต่าง ๆ แก่มนุษย์ทั้งปวงในขณะนั้นโลกทั้งหลายนับถือทำมหาพรหม และกบิลพรหมองค์หนึ่งว่า เป็นผู้แสดงมงคลแก่มนุษย์ทั้งปวง เมื่อกบิลพรหมทราบจึงลงมาถามปัญหาธรรมาบาลกุมาร 3 ข้อ สัญญาไว้ว่าถ้าแก้ปัญหาได้จะตัดศีรษะบูชา ถ้าแก้ไม่ได้จะตัดศีรษะธรรมาบาลกุมารเสีย ปัญหาที่ว่า ข้อ 1 เข้าราศีอยู่แห่งใด ข้อ 2 เทียงราศีอยู่แห่งใด ข้อ 3 คำราศีอยู่แห่งใด ธรรมาบาลกุมารขอผลัด 7 วัน เพื่อตอบปัญหา ครั้นล่วงไปได้หกวัน ธรรมาบาลกุมารก็ยังคงคิดไม่ได้ จึงนึกว่าพຽนี้จะตายด้วยอาญาทำวกบิลพรหม จึงจำจะหนีไปซุกซ่อนตายเสียดีกว่า จึงลงจากปราสาทไปนอนอยู่ใต้ต้นตาล 2 ต้น มีนกอินทรี 2 ตัว ผัวเมียทำรังอยู่บนต้นตาลนั้น ครั้นเวลาค่ำนางอินทรีจึงถามสามีว่า พຽนี้จะได้อาหารแห่งใด สามีบอกว่าจะกินศพธรรมาบาลกุมารซึ่งทำวกบิลพรหมจะมาเสียเพราะทายปัญหาไม่ออก นางนกถามว่าปัญหานั้นเป็นอย่างไร สามีจึงบอกเล่าปัญหาให้เมียฟัง นางนกถามว่าจะแก้ปัญหาอย่างไรสามีตอบว่า เวลาเช้า ราศีอยู่ที่หน้ามนุษย์ ดังนั้นจึงเอาน้ำล้างหน้า เวลาเที่ยง ราศีอยู่ที่อก มนุษย์ทั้งหลายจึงเอาเครื่องหอมประพรมที่อก เวลาค่ำ ราศีอยู่ที่เท้ามนุษย์ทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างที่เท้า ธรรมาบาลกุมารได้ยินดังนั้น ก็กลับไปยังปราสาท วันรุ่งขึ้นทำวกบิลพรหมถามปัญหาธรรมาบาลกุมารก็แก้ตามที่ได้อินมา ทำวกบิลพรหมจึงตรัสเรียกเทพิดาทั้ง 7 อันเป็นบริวาริกาพระอินทร์มาพร้อมกัน แล้วบอกว่า เราจะตัดศีรษะบูชาธรรมาบาลกุมาร ศีรษะของเราถ้าตั้งไว้บนแผ่นดิน ไฟจะไหม้ทั่วโลก ถ้าทิ้งขึ้นบนอากาศ ฝนก็จะแล้ง ถ้าทิ้งในมหาสมุทรน้ำก็จะแห้ง จึงให้ธิดาทั้ง 7 นั้นเอาพานมารับศีรษะ แล้วก็ตัดศีรษะส่งให้ธิดาองค์ใหญ่ นางจึงเอาพานมารับพระเศียรบิดาไว้แล้วแห่ประทักษิณ

รอบเขาพระสุเมรุ แล้วเชิญประดิษฐานไว้ในมณฑปถ้ำคันธุรีเขาไกรลาศ บูชาด้วยเครื่องทิพย์ต่าง ๆ ซึ่งพระเวสสุกรรมกัณณมิตร แล้วด้วยแก้วเจ็ดประการ ชื่อภควดีให้เป็นที่ประชุมเทวดา เทวดาทั้งปวงก็นำเอาถาดมุลาดลงมาล้างในสระอินดาตเจ็ดครั้งแล้ว แจกกันสิ่งveyทุก ๆ องค์ ครั้นครบกำหนด 365 วันโลกสมมติว่าปีหนึ่งเป็นสงกรานต์ นางเทพธิดาเจ็ดองค์จึงผลัดเวรกันมาเชิญพระเศียรท้าวกบิลพรหมออกแห่ประทักษิณเขาพระสุเมรุทุกปี ธิดาทั้ง 7 ของท้าวกบิลพรหม ซึ่งเราสมมติเรียกว่า นางสงกรานต์นั้นมีชื่อต่าง ๆ ดังนี้คือ

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันอาทิตย์ นางสงกรานต์มีชื่อว่า ทูษะ

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันจันทร์ นางสงกรานต์มีชื่อว่า ไคราศ

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันอังคาร นางสงกรานต์มีชื่อว่า วาหะ

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันพุธ นางสงกรานต์มีชื่อว่า มัณฑา

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันพฤหัสบดี นางสงกรานต์มีชื่อว่า กิริณี

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันศุกร์ นางสงกรานต์มีชื่อว่า กิมิทา

ปีใดวันสงกรานต์ ตรงกับวันเสาร์ นางสงกรานต์มีชื่อว่า มโหธร

ทั้งนี้คนไทยได้กำหนดให้วันที่ 13 เมษายน เป็นวันมหาสงกรานต์ วันที่ 14 เมษายน เป็นวันเถลิงศก และวันที่ 15 เมษายน เป็นวันเนา

คุณค่า และความสำคัญ

ประเพณีสงกรานต์ถือเป็นประเพณีการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ที่ยึดถือปฏิบัติมาแต่โบราณ ช่วงวันสงกรานต์จึงเป็นวันแห่งความเอื้ออาทร ความรัก ความผูกพัน ที่มีต่อกันทั้งในครอบครัว ชุมชน สังคม และศาสนา

คุณค่าต่อครอบครัว ทำให้สมาชิกของครอบครัวได้มีโอกาสมาอยู่ร่วมกันเพื่อแสดงความกตัญญูต่อกัน เช่น จัดบ้านใหม่ ช่วยกันทำขนมไว้ทำบุญ จัดหาผ้าใหม่มอบให้คนรักนับถือ รดน้ำขอพรผู้ใหญ่ รวมทั้งแสดงความกตัญญูต่อกันต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ด้วยการทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้

คุณค่าต่อชุมชน เช่น ส่งขนมให้แก่กัน และร่วมกันทำบุญให้ทาน พบปะสังสรรค์

คุณค่าต่อสังคม ทำให้มีความเอื้ออาทรต่อบุคคลในสังคม และร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม ด้วยการช่วยกันทำความสะอาดบ้านเรือน วัดวาอาราม ที่สาธารณะ และอาคารสถานที่ต่าง ๆ

คุณค่าต่อศาสนา ช่วยกันทำนุบำรุงพระศาสนาโดยการทำบุญตักบาตร เลี้ยงพระ การปฏิบัติธรรมฟังเทศน์ การสงฆ์น้ำพระ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, งานข้อมูลและส่งเสริมกิจกรรม, 2545)

ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

หลักการและเหตุผล

ประเพณีสงกรานต์ประเพณีสงกรานต์ถือเป็นประเพณีการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของไทยที่ยึดถือปฏิบัติมาแต่โบราณ เป็นช่วงเวลาที่มาชิกทุกคนในครอบครัวได้มีโอกาสอยู่ร่วมกัน ช่วยกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ทำความสะอาดบ้าน จัดบ้านใหม่ ทำอาหารคาวหวานไว้สำหรับทำบุญตักบาตรและเลี้ยงลูกหลาน จัดหาผ้าใหม่มอบให้แก่ผู้เคารพนับถือ รดน้ำขอพรจากญาติผู้ใหญ่ รวมทั้งแสดงกตัญญูตเวทิตาต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วด้วยการทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ จึงนับว่าประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีที่มีคุณค่าต่อสถาบันครอบครัวเป็นอย่างมาก มีส่วนช่วยเสริมสร้างความเอื้ออาทร ความรักและความผูกพันระหว่างคนในครอบครัว และยังขยายผลไปถึงคุณค่าของสังคมโดยรวมด้วย จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในงานประเพณีสงกรานต์ทำให้คนในชุมชนได้มีโอกาสทำงานให้สาธารณชนร่วมกันทำบุญร่วมกัน เล่นสนุกและกินร่วมกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีและความเอื้ออาทรต่อกัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าของประเพณีสงกรานต์ที่มีต่อสถาบันสังคมไทย อีกทั้งยังเป็นประเพณีที่มีศักยภาพในการที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นงานประเพณีที่เป็นที่รู้จักและนิยมแพร่หลายของผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกได้ (world festival) สามารถนำมาใช้สนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี จึงได้มีโครงการที่จะรณรงค์การจัดงานเทศกาลสงกรานต์ให้ถูกต้องตามประเพณีที่มีมาแต่โบราณ

วัตถุประสงค์

1. ใช้งานสงกรานต์เป็นสื่อของการสร้างความนิยมให้คนไทยสำนึกในคุณค่าของสถาบันครอบครัวไทย ที่บรรดามาชิกต่างมีความเคารพรักให้แก่กันตามระบอบอาวุโส มีความอบอุ่น ห่วงใยและเอื้ออาทรต่อกัน
2. รณรงค์ให้เกิดการเล่นสงกรานต์ที่ถูกต้องตามประเพณีไทย เช่น การทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระ ปล่อยนกปล่อยปลา รดน้ำขอพรจากญาติผู้ใหญ่ การละเล่นต่าง ๆ เช่น ก่อพระเจดีย์ทราย ทอยสละบ้า กวนกะละแม และการละเล่นรื่นเริงอื่นๆ ตามประเพณีของแต่ละท้องถิ่น
3. รณรงค์ให้เกิดประเพณีการส่งบัตรอวยพรในวันสงกรานต์แบบเดียวกับการส่งบัตรอวยพรวันขึ้นปีใหม่
4. รณรงค์ให้ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีที่รู้จักแพร่หลายไปทั่วโลกในระดับ world festival

5. ใช้งานมหาสงกรานต์เป็นสื่อในการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในตลาดต่างประเทศ โดยเน้นประเทศไทยเป็น destination ที่ปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยว

6. ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศและคนไทยที่มีถิ่นพำนักในต่างประเทศเดินทางมามาฉลองงานประเพณีสงกรานต์ในประเทศไทย

7. ส่งเสริมให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กระตุ้นให้ชาวไทยได้สำนึกในคุณค่าของครอบครัวไทย รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่งดงามของชาติ และรักษาไว้เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าสืบต่อไป

2. เป็นกิจกรรมหลัก (High-light) ของการจัดนำเที่ยวได้ตลอดทั้งปีสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

3. เป็นการประชาสัมพันธ์มรดกทางวัฒนธรรมของเมืองไทยในลักษณะมหัศจรรย์ฉลอง ซึ่งจะเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ได้สัมผัสบรรยากาศของการเฉลิมฉลองเทศกาลสงกรานต์ไทยในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นต่อไป

4. เป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ อันจะนำไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ที่จะต้องช่วยกันจัดระบบดูแลรักษาให้กับสังคม และอำนวยความสะดวกในด้านการบริการต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรัทธา สมบุญธรรม (2536 อ้างถึงในสุนันทา พูนน้อย, 2543, หน้า 41) ได้ศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวแนวอนุรักษ์สัญลักษณ์ใหม่แห่งทศวรรษ ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเป็นความพยายามในการดำเนินงานที่จะให้การท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว รักษาทรัพยากรให้คงความดึงดูดใจ และพัฒนาให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาจแบ่งได้เป็น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว , การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการท่องเที่ยว

การดำเนินงานการพัฒนาการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการชักจูงแนะนำ และควบคุมพฤติกรรมนักท่องเที่ยวให้ประสานกลมกลืนกัน

หากในแหล่งท่องเที่ยวใดการพัฒนาขาดความสมดุลย์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองส่วนแล้วย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวได้ อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวอาจดำเนินการโดยอิสระแบบแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แบบมีแผนเฉพาะตัวและแบบมีแผนผสมผสานเชื่อมโยงกันในระดับที่กว้างขึ้นก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ปริมาณและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะขององค์กรที่รับผิดชอบและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อระบบสังคม สิ่งสำคัญที่จะประกันความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวคือ การประสานสอดคล้องกันในองค์ประกอบของการพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่และการกระจายหรือการรวมตัวของผลประโยชน์จากการพัฒนา

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540 อ้างถึงในสุนันทา พูนน้อย, 2543, หน้า 42) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ ผลการศึกษาพบว่าการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศได้แบ่งรูปแบบไว้อย่างชัดเจนเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยววัฒนธรรม การท่องเที่ยวแบบบันเทิงและกีฬา และการท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา ซึ่งการท่องเที่ยวทั้ง 4 ประเภทอาจแบ่งระดับกิจกรรมของการท่องเที่ยวได้ 4 รูปแบบที่ต้องการการจัดการที่แตกต่างกัน คือ

1. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์รักษาทรัพยากรให้คงไว้ยาวนานที่สุดครอบคลุมทรัพยากรทุกประเภท เช่น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม รวมทั้ง วิถีชีวิตของมนุษย์ การท่องเที่ยวเหล่านี้จัดเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการศึกษาในแหล่งธรรมชาติเพื่อการรักษาระบบนิเวศโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งหรือ บางส่วนของการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ให้ความสำคัญต่อระบบนิเวศของพื้นที่นั้น ๆ จัดเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนันทนาการ การพักผ่อนหย่อนใจ การทัศนศึกษา การประชุมสัมมนา การติดต่อทางธุรกิจ ที่ให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักจัดเป็นการท่องเที่ยวนันทนาการ ประชุม และสัมมนา
4. การท่องเที่ยวที่ขัดต่อศีลธรรม จริยธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งยังคงมีแอบแฝงอยู่ในทุกส่วนหรือมีการพัฒนาอย่างถูกกฎหมายในบางพื้นที่ เช่น การท่องเที่ยวทางเพศ การพนัน กีฬาบางประเภท เป็นการท่องเที่ยวที่ขัดต่อศีลธรรม

เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ (2537 อ้างถึงในระดับ เรียงประยูร, 2541, หน้า 39) ได้ทำการวิจัยพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงจะท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำ และผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลท่องเที่ยวมากกว่าผู้

อยู่นอกเทศบาล เมื่อบุคคลมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเป็นเจ้าของยานพาหนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถยนต์มากขึ้น ความต้องการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจจะเพิ่มมากขึ้น และเพิ่มความหลากหลายในลักษณะการท่องเที่ยวขึ้นด้วย เช่น ท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การกีฬา ท่องเที่ยวทางน้ำ เป็นต้น และพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายและแตกต่างกันอย่างมาก ขึ้นอยู่กับกลุ่มคน กลุ่มคนที่อยู่ในเมืองมักมีความต้องการท่องเที่ยวสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ และพบว่าการที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจไปท่องเที่ยวยังสถานที่ใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว และความปลอดภัย ความสะดวกในการเดินทาง เป็นเกณฑ์สำคัญที่นักท่องเที่ยวใช้ประกอบการตัดสินใจ

อำนาจ เทียมกีรกุล (2539 อ้างถึงในระดับ เรียนประยูร, 2541, หน้า 40) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหลักการตลาดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย พบว่าองค์ประกอบของธุรกิจท่องเที่ยวไทยเติบโต เพราะองค์ประกอบหลายประการที่สำคัญ คือ การร่วมมือร่วมใจของภาครัฐและภาคเอกชน การพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว นโยบายของรัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการคือ

1. ประเทศไทยมีสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งสิ่งที่เป็นธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต
2. ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงประเทศไทย
3. ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
4. ความพร้อมปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน
5. ความเป็นมิตรไมตรีของคนไทยที่มีต่อนักท่องเที่ยว

กรณีศึกษา ชมดี (อ้างถึงในระดับ เรียนประยูร, 2541, หน้า 41) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ต. ท่าช้าง จ. อุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมคือ ลักษณะเกี่ยวข้องที่สามารถกระทำการกรรมร่วมกันในลักษณะที่ร่วมกันอย่างแท้จริง และไม่แท้จริง คือร่วมศึกษาสาเหตุของปัญหาและความต้องการของกลุ่ม ร่วมคิดและตัดสินใจสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม กำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม และการบริหารงาน ใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดอย่างคุ้มค่าลงทุน หรือเสียสละ ปฏิบัติ ติดตามประเมินผลงาน และรักษากิจกรรมให้คงอยู่ยาวนาน และร่วมรับผลประโยชน์

สุรินทร์ คล้ายจินดา (อ้างถึงในระดับ เรียนประยูร, 2541, หน้า 42) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา จ. สุโขทัย ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม จากการที่กระบวนการ

มีความแตกต่างกันหลายระดับ และมีความไม่แน่นอนของปัจจัย ประกอบกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบแท้จริง และรูปแบบไม่แท้จริง พบอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนเกิดจากการบริหารที่ขาดประสิทธิภาพขององค์กรรัฐ และการจัดการผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรม

พัชรี บำรุงรัตนกุล (2543) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของสื่อในโครงการปีท่องเที่ยวไทย 2541-2542 (Amazing Thailand 1998-1999) กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวไทยของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 21-25 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัท มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาท มากที่สุด
2. นักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร เปิดรับข่าวสารจากสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 รายการข่าว/วิเคราะห์ข่าว ในช่วงเวลา 20.01-23.00 น. มากที่สุด ด้านสื่อวิทยุเปิดรับจากสถานี 106.5 MHz ในช่วงเวลา 05.01-08.00 น. ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และนิตยสารแพรว ได้รับความนิยมนมากที่สุด ในขณะที่การเปิดรับข่าวสารจากเพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก เป็นสื่อบุคคลที่นักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานครได้รับข่าวสารมากที่สุด
3. ส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารโครงการปีท่องเที่ยวไทยน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง โดยสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว และเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวสูงสุด คือ สื่อมวลชน และโทรทัศน์
4. นักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับตราสัญลักษณ์ของโครงการฯ และรับรู้เรื่องร่วมกันเป็นเจ้าบ้านที่ดี และพึงพอใจโฆษณาชุดข้างมากที่สุด โดยเข้าร่วมงานสัปดาห์ข้ามแม่น้ำแควมากที่สุด ในขณะที่ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการปีท่องเที่ยวไทย
5. ใน 1 ปี ที่ผ่านมานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เที่ยวไทย 2 ครั้ง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ทั้งนี้ เชียงใหม่เป็นสถานที่ที่นิยมเที่ยวมากที่สุด โดยหาข้อมูลก่อนท่องเที่ยวบ้างบางครั้งจากเพื่อน/ญาติ/คนรู้จักมากที่สุด มักเดินทางครั้งละมากกว่า 3 คน และค้างแรม 2 คืน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ ค่าใช้จ่าย และนักท่องเที่ยวส่วนมากเสนอแนะว่าควรปรับปรุงเรื่องความปลอดภัยมากที่สุด
6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการฯ จากสื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชน และสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ ตามลำดับ โดยสื่อโปสเตอร์มีความสัมพันธ์มากที่สุด
7. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงการปีท่องเที่ยวไทย

8. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับสารจากสื่อ ตามลำดับ โดยสื่อวิทยุ มีความสัมพันธ์มากที่สุด

9. การเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการฯ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ ตามลำดับ โดยเจ้าหน้าที่ ททท. มีความสัมพันธ์มากที่สุด

10. การเปิดรับข่าวสารจากทั้งสื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเที่ยวไทย และมีเพียงเจ้าหน้าที่ ททท. เจ้าหน้าที่บริษัทนำเที่ยว วิทยุ เพื่อนบ้าน/เพื่อนที่ทำงานญาติ/คนรู้จัก และนิตยสารเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเที่ยวไทย

11. ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 4 ตัวด้วยกันคือ สื่อโทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ ททท. ความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อ และหัวหน้า/อาจารย์/ผู้บังคับบัญชา

ศิริวุฒิ อยู่ตรีรักษ์ (2524 อ้างถึงใน พันตำรวจโท ทองหยด สอนพอง, 2539, หน้า 22) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินค่าสินค้าที่ไม่ได้ผ่านตลาด ศึกษาเฉพาะเรื่องสวนลุมพินี ผลการศึกษาพบว่า การพักผ่อนพักผ่อนหย่อนใจเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นที่ต้องการของมนุษย์ทุกคนอันเนื่องมาจากแรงผลักดันทั้งทางด้านสรีระวิทยา และทางด้านสังคม

1. ในด้านสรีระวิทยา เกิดเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือกิจวัตรประจำวันอันก่อให้เกิดความเมื่อยล้า (fatigue) ขึ้นทั้งร่างกายและสมองกล่าวคือ ความเมื่อยล้าทางร่างกาย และความเมื่อยล้าทางสมอง

2. ในด้านสังคม ในสังคมสมัยใหม่โดยเฉพาะบริเวณตัวเมืองและเมืองหลวงทุกชีวิตจะอยู่ท่ามกลางการแข่งขัน เพื่อความอยู่รอดในปัจจุบัน และความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต จึงจำเป็นต้องดิ้นรน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการไทยเที่ยวไทยปี พ.ศ. 2545 ศึกษาเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยทำการศึกษาเฉพาะข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการเอ็นทัวล้ามหาสงกรานต์

นิยามศัพท์

1. โครงการไทยเที่ยวไทย หมายถึง โครงการรณรงค์ที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นเพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้ประชาชนชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม, งานประเพณีต่าง ๆ อีกทั้งสามารถกระตุ้นให้คนไทยหันกลับมาเที่ยวในประเทศมากขึ้น
2. การส่งเสริมการท่องเที่ยว หมายถึง การสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยความร่วมมือจากหลายฝ่าย เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดทำแผนงานด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยว พักผ่อน ใช้จ่ายใช้สอย
3. นโยบาย หมายถึง มาตรการที่กำหนดขึ้น เพื่อให้การบริหารสามารถบรรลุถึงภารกิจ และนำไปสู่การปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว
4. สงกรานต์ หมายถึง การผ่าน หรือ การย้าย โดยการนับระยะเวลาที่เส้นทางของดวงอาทิตย์โคจรผ่านกลุ่มดาวฤกษ์จักราศีทั้ง 12 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มราศี เมษ พฤษภ เมถุน กรกฎ สิงห์ กันย์ ตุลย์ พิจิก ธนู มังกร กุมภ์ และมีน การโคจรผ่านกลุ่มดาวแต่ละกลุ่มจะใช้ระยะเวลา 1 ปี
5. เอ็นทัวล้ามหาสงกรานต์ หมายถึง ชื่อในการจัดกิจกรรมเพื่อเฉลิมฉลองในวันสงกรานต์ปี 2545 หรือวันขึ้นปีใหม่ไทย จุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้เข้ามาพักผ่อน ร่วมสนุกในกิจกรรมที่จัดขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเอ็นทัวล้ามหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
3. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเอ็นทัวล้ามหาสงกรานต์ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการแก้ไข

4. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงความเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการยื่นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องในอนาคต

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการทำวิจัย

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการศึกษาดังนี้คือ

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี และงานเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, หอสมุดแห่งชาติ, อินเทอร์เน็ต

2. การศึกษาข้อมูลจากความคิดเห็น (survey research) ของประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และบริเวณชานเมืองที่มีต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเอ็นทัวลิ่งมหาสงกรานต์ โดยการศึกษาความคิดเห็นจากแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งจัดทำแบบสอบถามแบบปิด (closed – end question) และแบบเปิด (opened – end question)

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ส่วนที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐานและความคิดเห็นทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และบริเวณชานเมือง ได้แก่

- 1.1.1 ที่อยู่
- 1.1.2 เพศ
- 1.1.3 อายุ
- 1.1.4 ระดับการศึกษา
- 1.1.5 อาชีพ
- 1.1.6 รายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และบริเวณชานเมือง ได้แก่

- 1.2.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ประชาชนนิยมไปท่องเที่ยว
- 1.2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว
- 1.2.3 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

1.2.4 ความถี่ในการเดินทางไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศ

ไทย

1.2.5 ระยะเวลาในการเดินทางไปท่องเที่ยว

1.2.6 ลักษณะการเดินทาง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ต่อโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ส่วนที่ 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

2.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์

2.1.2 การเข้าร่วมงานเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในช่วงเดือนเมษายนที่ผ่านมา

2.1.3 พาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงาน

2.1.4 ประเภทข่าวสารโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ที่ได้รับ

2.1.5 ประเภทกิจกรรมในงานที่สนใจ

2.1.6 ประเภทข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ทางสื่อ

ระหว่างบุคคลที่ได้รับ

2.1.7 สิ่งที่น่าสนใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ส่วนที่ 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

2.2.1 ด้านสถานที่ และการจัดงาน

2.2.2 ด้านการบริหารจัดการ

2.2.3 ด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม

2.2.4 ด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจประชาชนที่มาท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลต่อโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

3.1 สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขสำหรับ โครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

3.2 สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมสำหรับโครงการแบบ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ใน

ครั้งหน้า

3.3 สถานที่อื่น ๆ อยากให้มีการจัดงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
2. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาทำการศึกษาได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรศึกษา ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non - probability) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (convenience sampling) โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 250 ตัวอย่างจากประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากภาคสนามโดยใช้การแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเก็บแบบสอบถามกลับด้วยตัวเอง ในระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2545 – 31 มิถุนายน 2545

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (The statistical package for the social sciences) โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
 - 1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
 - 1.3 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย
2. วิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชาชน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การคำนวณหาค่าร้อยละ
 - 2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชาชน โดยข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
 - 2.3 ข้อเสนอแนะของประชาชนอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ต่อโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" โดยข้อเสนอแนะที่ได้นำมาแจกแจงเพื่อศึกษาความ

175120

๑
๓๙๔.๘
N 1130
๑

ต้องการของประชาชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติในอนาคต

3. เกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมิน

3.1 การกำหนดน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกแต่ละข้อ ผู้ศึกษากำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความคิดเห็นตามข้อคำถามนั้น เห็นด้วยอย่างยิ่ง / เหมาะสมอย่างยิ่ง

คะแนน 4 หมายถึง ความคิดเห็นตามข้อคำถามนั้น เห็นด้วย / เหมาะสม

คะแนน 3 หมายถึง ความคิดเห็นตามข้อคำถามนั้น เห็นด้วยปานกลาง / เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความคิดเห็นตามข้อคำถามนั้น ไม่เห็นด้วย / ไม่เหมาะสม

คะแนน 1 หมายถึง ความคิดเห็นตามข้อคำถามนั้น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

3.2 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนความคิดเห็น ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์ประมาณค่าดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง / เหมาะสมอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับเห็นด้วย / เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับเห็นด้วยปานกลาง / เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับไม่เห็นด้วย / ไม่เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเป็นหัว
หล้ามหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล" มีรายละเอียดของผล
การศึกษาโดยลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 1.1 ข้อมูลพื้นฐานและความคิดเห็นทั่วไป

ตารางที่ 1 ที่อยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่อยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	194	77.6
นนทบุรี	21	8.4
ปทุมธานี	18	7.2
สมุทรปราการ	15	6.0
สมุทรสาคร	2	0.8
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปัจจุบันอาศัยอยู่ใน
กรุงเทพมหานคร โดยมีจำนวนร้อยละ 77.6 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามที่ปัจจุบันอาศัยอยู่ใน
จังหวัดนนทบุรี มีจำนวนร้อยละ 8.4 และอาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนร้อยละ 7.2 ตาม
ลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 2 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	82	32.8
หญิง	168	67.2
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศชายร้อยละ 32.8 เพศหญิงร้อยละ 67.2 รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 3 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	13	5.2
15-25 ปี	45	18.0
26-30 ปี	79	31.6
31-40 ปี	86	34.4
41-50 ปี	19	7.6
50 ปีขึ้นไป	4	1.6
ไม่ระบุ	4	1.6
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 31-40 ปี โดยมีจำนวนร้อยละ 34.4 รองลงไปเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวนร้อยละ 31.6 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี มีจำนวนร้อยละ 18.0 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมปีที่ 3	18	7.2
มัธยมปีที่ 3	18	7.2
มัธยมปีที่ 6/ปวช.	28	11.2
อนุปริญญา/ปวส.	19	7.6
ปริญญาตรี	151	60.4
สูงกว่าปริญญาตรี	16	6.4
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวนร้อยละ 60.4 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมปีที่ 6 / ปวช. มีจำนวนร้อยละ 11.2 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาในระดับอนุปริญญา / ปวส. มีจำนวนร้อยละ 7.6 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 5 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	22	8.8
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	21	8.4
พนักงานบริษัท	179	71.6
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	16	6.4
อื่น ๆ	12	4.8
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัท โดยมีจำนวนร้อยละ 71.6 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพ นักเรียน / นักศึกษา มีจำนวนร้อยละ 8.8 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนร้อยละ 8.4 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 6 รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

เงินเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	83	33.2
10,001 – 20,000 บาท	117	46.8
20,001 – 30,000 บาท	31	12.4
30,001 – 50,000 บาท	11	4.4
มากกว่า 50,000 บาท	8	3.2
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ 10,001-20,000 บาท โดยมีจำนวนร้อยละ 46.8 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 33.2 และผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ 20,001-30,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 12.4 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ส่วนที่ 1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 7 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมไปท่องเที่ยว

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	230	58.7
2 งานประเพณี วัฒนธรรม	65	16.6
3 บ้านเทิง และกีฬา	65	16.6
4 นิทรรศการ ความรู้ต่าง ๆ	30	7.6
5 อื่น ๆ เช่น โบราณสถาน, สถานที่สำคัญ	2	0.5
รวม	392	100.0

หมายเหตุ : เลือกได้มากกว่า 1 ประเภท

จากข้อมูลในตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวประเภท แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยมีจำนวนร้อยละ 58.7 รองลงไปที่ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมท่องเที่ยวประเภท งานประเพณี วัฒนธรรม และประเภท บ้านเทิง และกีฬา มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 16.6 และผู้ตอบแบบสอบถามที่นิยมท่องเที่ยวประเภท นิทรรศการ ความรู้ต่าง ๆ มีจำนวนร้อยละ 7.6 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 8 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
1 การเดินทางสะดวก	186	28.6
2 ความปลอดภัย	159	24.4
3 ค่าใช้จ่าย	179	27.5
4 การประชาสัมพันธ์	67	10.3
5 กิจกรรมต่าง ๆ	60	9.2
รวม	651	100.0

หมายเหตุ : เลือกได้มากกว่า 1 ปัจจัย

จากข้อมูลในตารางที่ 8 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว คือ การเดินทางสะดวก โดยมีจำนวนร้อยละ 28.6 รองลงไป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวคือ ค่าใช้จ่าย มีจำนวนร้อยละ 27.5 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวคือ ความปลอดภัย มีจำนวนร้อยละ 24.4 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 9 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	36	14.4
1,001 บาท – 2,000 บาท	90	36.0
2,001 บาท – 3,000 บาท	66	26.4
3,001 บาท – 4,000 บาท	23	9.2
มากกว่า 4,000 บาท	35	14.0
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้งเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,001 บาท – 2,000 บาท โดยมีจำนวนร้อยละ 36.0 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,001 บาท – 3,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 26.4 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 14.4 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 10 ความถี่ในการเดินทางไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทย

ความถี่ในการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปีละ 1-2 ครั้ง	100	40.0
ปีละ 3-4 ครั้ง	87	34.8
ปีละ 5-6 ครั้ง	27	10.8
ปีละ 7-8 ครั้ง	13	5.2
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	23	9.2
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีโอกาสได้เดินทางไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทยเฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง โดยมีจำนวนร้อยละ 40.0 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 3-4 ครั้ง มีจำนวนร้อยละ 34.8 และผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 5-6 ครั้ง มีจำนวนร้อยละ 10.8 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 11 ระยะเวลาในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไปเช้าเย็นกลับ	44	17.6
1-2 วัน	114	45.6
3-4 วัน	84	33.6
5-6 วัน	8	3.2
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปท่องเที่ยวประมาณ 1-2 วัน โดยมีจำนวนร้อยละ 45.6 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามใช้ระยะเวลาเดินทางไปท่องเที่ยวประมาณ 3-4 วัน มีจำนวนร้อยละ 33.6 และประเภทไปเช้าเย็นกลับ มีจำนวนร้อยละ 17.6 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 12 ลักษณะการเดินทาง

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เดินทางคนเดียว	4	1.6
กลุ่มเพื่อน	137	54.8
ครอบครัว	109	43.6
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 12 พบว่าลักษณะการเดินทางของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ นิยมไปกับกลุ่มเพื่อน โดยมีจำนวนร้อยละ 54.8 รองลงไปมักนิยมไปกับครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 43.6 และนิยมเดินทางคนเดียว มีจำนวนร้อยละ 1.6 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล ต่อโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ส่วนที่ 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ตารางที่ 13 การร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์

การร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่เคย	32	12.8
เคยเข้าร่วมประมาณ 1-5 ครั้ง	148	59.2
เคยเข้าร่วมประมาณ 6-10 ครั้ง	32	12.8
เคยเข้าร่วมตั้งแต่ 10 ครั้งขึ้นไป	38	15.2
รวม	250	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 13 พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์ของผู้ตอบแบบ
สอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์ประมาณ 1-5 ครั้ง โดยมีจำนวนร้อยละ
59.2 รองลงไปเคยเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 10 ครั้งขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 15.2 รายละเอียดดังแสดง
ในตาราง

ตารางที่ 14 พาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงานเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์

ประเภทของพาหนะ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1 รถโดยสารประจำทาง	49	16.3
2 รถโดยสารปรับอากาศ	55	18.3
3 รถแท็กซี่/รถตุ๊ก ตุ๊ก	52	17.3
4 รถยนต์/รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว	143	47.5
5 อื่น ๆ เช่น เดิน	2	0.6
รวม	301	100.0

หมายเหตุ : เลือกได้มากกว่า 1 ประเภท

จากข้อมูลในตารางที่ 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมใช้พาหนะประเภทรถยนต์ และ รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัวไปร่วมงาน โดยมีจำนวนร้อยละ 47.5 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามนิยมโดยสารประเภทรถโดยสารปรับอากาศ มีจำนวนร้อยละ 18.3 และรถแท็กซี่/รถตุ๊ก ตุ๊ก มีจำนวนร้อยละ 17.3 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 15 ประเภทข่าวสารโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ที่ได้รับ

ประเภทสื่อ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1 โทรศัพท์	219	52.6
2 วิทยู	84	20.1
3 หนังสือพิมพ์	93	22.3
4 อินเทอร์เน็ต	18	4.3
5 อื่น ๆ เช่น เอกสารทางราชการ	1	0.2
6 อื่น ๆ เช่น ป้ายโฆษณา	2	0.5
รวม	417	100.0

หมายเหตุ : เลือกได้มากกว่า 1 ประเภท

จากข้อมูลในตารางที่ 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” จากประเภทสื่อทางโทรศัพท์ โดยมีจำนวนร้อยละ 52.6 รองลงมาได้รับข่าวสารจากประเภทสื่อหนังสือพิมพ์ มีจำนวนร้อยละ 22.3 และประเภทสื่อวิทยู มีจำนวนร้อยละ 20.1 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 16 ประเภทกิจกรรมในงานที่ท่านสนใจ

ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ (%)
1 ขบวนการรถตกแต่งต่าง ๆ	141	26.7
2 การแสดงน้ำพุ	169	31.9
3 อาหารและเครื่องดื่ม	47	8.9
4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	101	19.1
5 การแสดง และการประกวด	71	13.4
รวม	529	100.0

หมายเหตุ : เลือกได้มากกว่า 1 ประเภท

จากข้อมูลในตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจกิจกรรมประเภท การแสดงน้ำพุ โดยมีจำนวนร้อยละ 31.9 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามมีความสนใจกิจกรรมประเภท ขบวนการรถตกแต่งต่าง ๆ มีจำนวนร้อยละ 26.7 และประเภท สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก มีจำนวนร้อยละ 19.1 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 17 ประเภทข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ทางสื่อระหว่างบุคคลที่ได้รับ

ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ (%)
เพื่อนร่วมงาน, เพื่อนสนิท	167	63.7
ญาติพี่น้อง	68	25.9
เพื่อนบ้าน	27	10.4
รวม	262	100.0

หมายเหตุ : เลือกได้มากกว่า 1 ประเภท

จากข้อมูลในตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” จากเพื่อนร่วมงาน เพื่อนสนิท โดยมีจำนวนร้อยละ 63.7 รองลงไปผู้

ตอบแบบสอบถามได้รับข่าวสารจากญาติพี่น้อง มีจำนวนร้อยละ 25.9 และจากเพื่อนบ้าน มีจำนวนร้อยละ 10.4 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 18 สิ่งที่จูงใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์"

ประเภทของสิ่งจูงใจ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1 การจัดกิจกรรมน่าสนใจ	175	31.8
2 เดินทางสะดวก	96	17.4
3 ความปลอดภัย	60	10.9
4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	86	15.6
5 การโฆษณาประชาสัมพันธ์	134	24.3
รวม	551	100.0

หมายเหตุ: เลือกได้มากกว่า 1 ประเภท

จากข้อมูลในตารางที่ 18 พบว่าสิ่งจูงใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดกิจกรรมน่าสนใจ โดยมีจำนวนร้อยละ 31.8 รองลงไปผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า การโฆษณาประชาสัมพันธ์ มีจำนวนร้อยละ 24.3 และการเดินทางสะดวก มีจำนวนร้อยละ 17.4 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ส่วนที่ 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ “เย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์”

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านสถานที่ และการจัดงาน

ด้านสถานที่ และการจัดงาน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ความเหมาะสมของสถานที่ (บริเวณถนนราชดำเนิน) ในการจัดโครงการ “เย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์”	4.0800	.7347	มีความเหมาะสม
2. ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมกิจกรรม “เย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์”	3.3600	.9850	เหมาะสมปานกลาง
3. ความน่าสนใจของการจัดรถขบวนพาเหรด	3.9720	.6105	มีความเหมาะสม
4. ความน่าสนใจของการจัดแต่งถนนและน้ำพุ	4.2520	.6181	มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง
5. ความน่าสนใจของ การแสดง/การละเล่นต่าง ๆ	3.7920	.6801	มีความเหมาะสม
รวม	3.8912	.7256	มีความเหมาะสม

จากข้อมูลในตารางที่ 19 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านสถานที่ และการจัดงาน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านสถานที่ และการจัดงานในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมอย่างยิ่งในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ความน่าสนใจของการจัดแต่งถนน และน้ำพุ ($\bar{X} = 4.2520$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านสถานที่ และการจัดงานในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมในเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 ความเหมาะสมของสถานที่บริเวณถนนราชดำเนิน ($\bar{X} = 4.0800$)

2.2 ความน่าสนใจของการจัดขบวนรถพาเหรด ($\bar{X} = 3.9720$)

2.3 ความน่าสนใจของการแสดง/การละเล่นต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.7920$)

3. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านสถานที่ และการจัดงานในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมปานกลางในเรื่องดังต่อไปนี้

3.1 ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.3600$)

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ท่านคิดว่าการรณรงค์ในการเสาะหาน้ำในโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ให้เป็นไปด้วยความสุภาพนั้นได้ผลเป็นที่น่าพอใจ	3.6360	.8356	มีความเหมาะสม
2. การรักษาความปลอดภัยเรียบร้อยดี	3.5120	.7511	มีความเหมาะสม
3. สินค้ามีคุณภาพดี และน่าสนใจ	3.5160	.7293	มีความเหมาะสม
4. ราคาสินค้าในบริเวณงานมีราคาไม่แพงจนเกินไป	3.3400	.7867	เหมาะสมปานกลาง
5. ห้องสุขาที่จัดไว้บริการมีเพียงพอ	2.8920	.8598	เหมาะสมปานกลาง
รวม	3.3792	.7925	มีความเหมาะสม

จากข้อมูลในตารางที่ 20 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านการบริหารจัดการในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 การรณรงค์ในการเสาะหาน้ำในโครงการให้เป็นไปด้วยความสุภาพ ($\bar{X} = 3.6360$)

1.2 การรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.5120$)

1.3 สินค้ามีคุณภาพดี และน่าสนใจ ($\bar{X} = 3.5160$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการยื่นทำห้ล่ามหาสงครามติในด้านสถานที่ และการจัดงานในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมปานกลางในเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 ราคาสินค้าในบริเวณงาน ($\bar{X} = 3.3400$)

2.2 ห้องสุขาที่จัดไว้บริการ ($\bar{X} = 2.8920$)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม

ด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ท่านคิดว่างบประมาณ 86 ล้านบาท สำหรับงาน "เย็นหล้ามหาสงกรานต์" คุ้มค่า	2.7480	.9962	เหมาะสมปานกลาง
2. ท่านคิดว่างบประมาณ 30 ล้านบาท เฉพาะการจัดการแสดง และจัดขบวน พาเหรดในโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหา สงกรานต์" คุ้มค่า	2.7720	.9227	เหมาะสมปานกลาง
3. ท่านคิดว่างบประมาณ 30 ล้านบาท เฉพาะการจัดการแต่งถนนหนทาง และ น้ำพุเต้นระบำคุ้มค่า	2.8720	1.0018	เหมาะสมปานกลาง
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ถ้ามีการจัดงานใน ปีหน้า และใช้งบประมาณแบบโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เพื่อดึงดูด ความสนใจของนักท่องเที่ยว	3.4000	1.1013	เหมาะสมปานกลาง
5. ท่านต้องการให้มีการแสดงบรายจ่าย อย่างชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ ในแต่ละโครงการที่ดำเนินการไป	4.3080	.6921	เหมาะสมอย่างยิ่ง
รวม	3.2200	.9428	เหมาะสมปานกลาง

จากข้อมูลในตารางที่ 21 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมอย่างยิ่งในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 การแสดงบรายจ่ายอย่างชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.3080$)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านสถานที่ และการจัดงานในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมปานกลางในเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 งบประมาณ 86 ล้านบาทสำหรับโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ($\bar{X} = 2.7480$)

2.2 งบประมาณ 30 ล้านบาท เฉพาะการจัดการแสดง และจัดขบวนพาเหรดในโครงการ ($\bar{X} = 2.7720$)

2.3 งบประมาณ 30 ล้านบาท เฉพาะการจัดการแต่งงานบนถนน และนำพุฒันระบำในโครงการ ($\bar{X} = 2.8720$)

2.4 การใช้งบประมาณแบบโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ในการจัดงานในปีหน้าเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.4000$)

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของประชาชนในด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว

ด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ท่านมีความสนใจในการเลือกชมสินค้าอาหารของพื้นที่บ้าน ดงนั้นท่านตั้งใจจะไปงาน "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เนื่องจากต้องการเลือกสรรสินค้าจากงาน	3.6480	.8288	มีความเหมาะสม
2. ท่านมีความสนใจในประเพณีแบบดั้งเดิมของไทย เช่น การเล่นสงกรานต์, การตักน้ำพระดงนั้นท่านตั้งใจจะไปงาน "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าว	4.0680	.7221	มีความเหมาะสม
3. ท่านมีความสนใจในขบวนพาเหรด, น้ำพุเต้นระบำ ดงนั้นท่านตั้งใจจะไปงาน "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าว	3.9160	.8146	มีความเหมาะสม
4. ท่านทราบข่าวสารของนโยบายส่งเสริมท่องเที่ยวตามโครงการไทยเที่ยวไทยอยู่เสมอ	3.7880	.7384	มีความเหมาะสม
5. ท่านสนใจที่จะไปท่องเที่ยวตามโครงการไทยเที่ยวไทยตามที่ได้รับสื่อประชาสัมพันธ์	3.8440	.6491	มีความเหมาะสม
6. ท่านทราบข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ของ ททท. เป็นอย่างดี	3.6440	.7372	มีความเหมาะสม
7. ท่านคิดว่าการโฆษณาประชาสัมพันธ์ปี 2545 ของ ททท. น่าสนใจดี และมีความต้องการที่จะไปตามคำชักชวน	3.8080	.6670	มีความเหมาะสม
รวม	3.8165	.7367	มีความเหมาะสม

จากข้อมูลในตารางที่ 22 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมในระดับที่เห็นว่ามีเหมาะสมในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ความน่าสนใจของสินค้า, อาหาร, ของพื้นบ้านภายในงาน ($\bar{X} = 3.6480$)

1.2 ความน่าสนใจในประเพณีแบบดั้งเดิมของไทยภายในงาน ($\bar{X} = 4.0680$)

1.3 ความน่าสนใจในขบวนพาเหรด, น้ำพุเดินระบำ ($\bar{X} = 3.9160$)

1.4 การรับรู้ข่าวสารของนโยบายส่งเสริมท่องเที่ยวตามโครงการไทยเที่ยวไทย ($\bar{X} = 3.7880$)

1.5 ความสนใจที่จะไปท่องเที่ยวตามโครงการไทยเที่ยวไทยตามที่ได้รับสื่อประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.8440$)

1.6 การรับรู้ข่าวสารโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ของ ททท. เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.6440$)

1.7 ความน่าสนใจของโฆษณาประชาสัมพันธ์ปี 2545 ของ ททท. และมีความต้องการไปท่องเที่ยวตามคำชักชวนของสื่อ ($\bar{X} = 3.8080$)

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล ต่อโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ส่วนที่ 4.1 สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขสำหรับโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

- 4.1.1 การจัดระเบียบด้านการจราจร เช่น การกำหนดเส้นทางเดินรถให้ชัดเจน, ควรแจ้งเวลาเปิดปิดถนนให้ชัดเจน
- 4.1.2 งบประมาณที่ใช้ในการจัดงานมีค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
- 4.1.3 ความสะอาด เนื่องจากมีการทิ้งขยะมาก ถึงขยะมีน้อย
- 4.1.4 ควรเพิ่มรถสุขาเคลื่อนที่ และรถพยาบาลอย่างเพียงพอ
- 4.1.5 ควรจัดโซนการเล่นสาดน้ำ
- 4.1.6 การควบคุมราคาของสินค้า, อาหาร
- 4.1.7 ดูแลความปลอดภัย เช่น การข้ามถนนบริเวณงาน
- 4.1.8 ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจน มีจุดยืนโดยเน้นการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมของไทย, ระยะเวลาการประชาสัมพันธ์ควรมากกว่านี้ก่อนเริ่มจัดงาน
- 4.1.9 การแสดงของขบวนพาเหรดยังมีข้อบกพร่อง, ความไม่เป็นระเบียบของประชาชนที่เข้าร่วมชมขบวนพาเหรด และลำดับของขบวนที่ขาดระเบียบ, การจัดการแสดงต่าง ๆ ควรมีความกระชับ
- 4.1.10 ควรมีการเปิดเผยข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย เช่น การจัดทำน้ำพุเต้นระบำ, การจัดการแสดง ฯลฯ
- 4.1.11 การจัดแสดงน้ำพุเต้นระบำควรขยายระยะเวลาเพิ่มขึ้น
- 4.1.12 ควบคุมบุคคลที่มารื้อดัดแปลงเครื่องเล่นที่จอดรถ

ส่วนที่ 4.2 สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมสำหรับโครงการแบบ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ใน
ครั้งหน้า

- 4.2.1 การจัดการแสดงควรให้มีความหลากหลายมากกว่านี้
- 4.2.2 ขอให้ม็อน้ำพุเด่นระบำอีก
- 4.2.3 ควรมีการประชาสัมพันธ์มากกว่านี้ เพื่อที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารได้โดย

สะดวก เช่น หมายกำหนดการของงาน

- 4.2.4 การจัดระเบียบการจราจร
- 4.2.5 เพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย
- 4.2.6 การจัดขบวนรถให้มีความหลากหลาย และมีสีสันมากกว่านี้
- 4.2.7 การจัดโซนการเล่นสาดน้ำไม่ควรให้สาดน้ำไปทุกพื้นที่บริเวณงาน, การจัด

กิจกรรมให้เป็นสัดส่วน

- 4.2.8 การนำสินค้าราคาถูกเข้ามาจำหน่ายภายในงาน
- 4.2.9 จัดระเบียบร้านค้า และขยายทางเดินให้มากขึ้น
- 4.2.10 เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การจัดรถรับส่งบริเวณงาน, จัดหาพื้นที่

จอดรถให้มากขึ้น

- 4.2.11 การรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น ร่วมกันแต่งผ้า

ไทย

- 4.2.12 ควรเพิ่มจุดให้บริการน้ำที่ใช้เล่นสงกรานต์ และควบคุมการใช้แบ่ง
- 4.2.13 ควรจัดให้มีการเล่นเกมส์ต่าง ๆ , กิจกรรมให้ประชาชนร่วมสนุก
- 4.2.14 ควรปิดบริเวณถนนราชดำเนินบางส่วน
- 4.2.15 แพลตฟอร์มการแต่งกายแบบย้อนยุค
- 4.2.16 ควรใช้งบประมาณอย่างประหยัดในคราวหน้า
- 4.2.17 จัดการแข่งขันกีฬาไทย เช่น ตะกร้อ, หมากรุก, กระบี่กระบอง

ส่วนที่ 4.3 สถานที่อื่น ๆ ท่านอยากให้มีการจัดงาน

- 4.3.1 ควรจัดให้เป็นบริเวณต่อเนื่องไปยังถนนพระอาทิตย์, บางลำพู
- 4.3.2 ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นได้

เดินทางอย่างสะดวก

- 4.3.3 ตามต่างจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
- 4.3.4 พุทธมณฑล และถนนอุทยาน
- 4.3.5 แต่ละช่วงถนนบริเวณจัดงาน ควรจัดให้มีการแสดงประเพณีพื้นบ้านของแต่ละภาค รวมทั้งของที่ระลึก, ของพื้นเมือง, อาหาร และรูปแบบการละเล่นต่าง ๆ
- 4.3.6 วงเวียนใหญ่
- 4.3.7 สวนหลวง ร. 9
- 4.3.8 สวนอัมพร
- 4.3.9 สวนลุมพินี
- 4.3.10 บริเวณถนนต่อเนื่อง สีลม-ถนนสุรวงศ์-ถนนอังรีดูนัง
- 4.3.11 ถนนดินแดง
- 4.3.12 สวนจตุจักร
- 4.3.13 สยามแสควร์
- 4.3.14 อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
- 4.3.15 สนามกีฬาต่าง ๆ
- 4.3.16 ศูนย์การแสดงต่าง ๆ เช่น ไบเทค, เมืองทองธานี

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง "การประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ที่มีต่อประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และเพื่อประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งศึกษา ปัญหาอุปสรรคของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ โดยได้ทำการศึกษาจากประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการศึกษสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 77.6 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.2 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.4 เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 60.4 อาชีพส่วนใหญ่คือ พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 71.6 โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.8 ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 58.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว คือ การเดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 28.6 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้งเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.0 ความถี่ในการเดินทางไปท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศเฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.0 ระยะเวลาในการเดินทางไปท่องเที่ยวประมาณ 1-2 วัน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ลักษณะการเดินทางส่วนใหญ่จะเดินทางกับกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 54.8 การร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเคยเข้าร่วมประมาณ 1-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.2 พาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงานคือ รถยนต์/รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 47.5 ประเภทข่าวสารโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 52.6 ประเภทกิจกรรมที่ประชาชนสนใจ คือ การแสดงน้ำพุ คิดเป็นร้อยละ 31.9 ประเภทข่าวสารทางสื่อระหว่างบุคคลที่ได้รับมากที่สุดคือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 63.7 สิ่งที่สูง

ใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” คือ การจัดกิจกรรมของโครงการ คิดเป็นร้อยละ 31.8

2. ข้อมูลความคิดเห็นต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์

2.1 ในด้านสถานที่ และการจัดงาน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านสถานที่ และการจัดงาน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับเหมาะสม ($\bar{X} = 3.8912$)

2.2 ในด้านการบริหารจัดการ พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับเหมาะสม ($\bar{X} = 3.3792$)

2.3 ในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.2200$)

2.4 ในด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว พบว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ที่มีต่อโครงการเย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์ในด้านการประชาสัมพันธ์ และสิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับเหมาะสม ($\bar{X} = 3.8165$)

3. ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1 สิ่งที่ประชาชนเห็นควรปรับปรุงแก้ไขสำหรับโครงการ ได้แก่ การจัดระเบียบด้านการจราจร, งบประมาณที่ใช้ในการจัดงาน, ความสะอาด, การควบคุมราคาสินค้า และอาหาร, ความปลอดภัย ฯลฯ

3.2 สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมสำหรับโครงการแบบ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ในครั้งหน้า ได้แก่ ความหลากหลายของการแสดง, ขอให้มีน้ำพุเดินระบำ, การจัดระเบียบจราจร, การเพิ่มการประชาสัมพันธ์, มาตรการรักษาความปลอดภัย ฯลฯ

3.3 สถานที่อื่น ๆ ที่น่าอยากให้มีการจัดงาน ได้แก่ พุทธมณฑล, ถนนอุทยาน, วงเวียนใหญ่, สวนหลวง ร.๙, สวนอัมพร, สวนลุมพินี ฯลฯ

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่เข้ามาเที่ยวภายในงาน “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” จะอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และเคยเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์มาก่อน โดยเห็นว่าการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ อีกทั้งประชาชนได้ทราบข่าวโครงการ

“เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายการดำเนินงานของ ททท. ได้แก่ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูสมบัติวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของไทย, การส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ, การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. จากการศึกษาพบว่า ในด้านงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรม ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการแสดงงบรายจ่ายอย่างชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ , ส่วนการประชาสัมพันธ์ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการมากกว่านี้ เช่น หมายกำหนดการของงาน, ความไม่สะดวกจากการจราจรในบริเวณงาน ในด้านกิจกรรมต่าง ๆ ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กิจกรรมภายในงาน มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวิจัยประเมินผล (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2529) ได้แบ่งความสำคัญของการวิจัยประเมินผลดังนี้คือ นโยบาย/แผนงาน/โครงการนั้น สามารถตอบสนองความต้องการทั้งหมดของสังคมได้หรือไม่เพียงใด และก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่คาดหมายประการใด ดังนั้นรัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุง หรือแก้ไขในนโยบาย/โครงการ/แผนงาน ในอนาคต

3. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การเดินทางสะดวก, ความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ (อ้างถึงในระดับ เรียนประยูร, 2541, หน้า 39) พบว่าการที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจไปท่องเที่ยวยังสถานที่ใดนั้นจะขึ้นอยู่กับความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทาง ความถี่ในการเดินทางไปท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวปีละ 1-2 ครั้งกับกลุ่มเพื่อน ประเภทข่าวสารที่ได้รับมาจาก สื่อทางโทรทัศน์มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของสื่อในโครงการปีท่องเที่ยวไทย 2541-2542 (Amazing Thailand 1998-1999)” พัทรี บำรุงรัตนกุล (2543) โดยผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด, นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศปีละ 2 ครั้ง นิยมค้างแรม 2 คืน ในด้านของงบประมาณ ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการให้มีการแสดงงบรายจ่ายอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา ชมดี (อ้างถึงในระดับ เรียนประยูร, 2541, หน้า 41) ได้สรุปรูปแบบการมีส่วนร่วม คือ ร่วมศึกษาสาเหตุของปัญหาและความต้องการของกลุ่ม ร่วมคิดร่วมตัดสินใจสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม ในส่วนของพาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงาน “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ประชาชนส่วนใหญ่นิยมนำรถยนต์/รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัวไปร่วมงานจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรินทร์ คล้ายจินดา (อ้างถึงในระดับ เรียนประยูร, 2541, หน้า 42)

ผลการศึกษาพบว่าเมื่อบุคคลมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเป็นเจ้าของพาหนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถยนต์ ความต้องการที่จะท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจจะเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. เชนโยบาย

- 1.1 การจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองตามประเพณีไทย ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น
- 1.2 รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต และพัฒนาการท่องเที่ยวไทยไปสู่แบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 1.3 การรณรงค์ให้ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับประเพณี วัฒนธรรม เพื่อดำรงไว้ซึ่งความมีเอกลักษณ์ของชาติไทย
- 1.4 การพัฒนาพื้นที่อื่น ๆ ที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว เพื่อกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในพื้นที่อื่น ๆ

2. เชนปฏิบัติการ

- 2.1 ในด้านสถานที่ และการจัดงาน ควรจัดให้บริการเพิ่มเติม ได้แก่ บริการรถรับส่งภายในงาน, การจัดระเบียบการจราจร, จัดหาพื้นที่จอดรถ
- 2.2 ในด้านการบริหารจัดการ ควรควบคุมราคาสินค้าภายในงาน และควรเพิ่มจุดอำนวยความสะดวกด้านห้องน้ำสาธารณะ
- 2.3 ในด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การประเมินผลก่อนและหลังเสร็จสิ้นโครงการ ได้แก่ ค่าใช้จ่าย, ผลกำไร

3. เชนวิชาการ

- 3.1 ควรมีการศึกษาประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวธรรมชาติ, ประวัติศาสตร์, โบราณคดี
- 3.2 ควรจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลด้านงบประมาณหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ, ข้อมูลการประเมินผลโครงการ
- 3.3 ควรมีการศึกษาโครงการอื่นที่มีการจัดกิจกรรมคล้ายคลึงกัน เพื่อนำมาเปรียบเทียบถึงความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในครั้งต่อไป การทบทวนโครงการที่ได้ ได้รับความสำเร็จในอดีต สามารถนำมาปรับปรุง ปรับใช้ให้เข้ากับยุคสมัย เพื่อประโยชน์สำหรับโครงการอื่น ๆ ในอนาคต

2. การให้ความสำคัญด้านการจัดระเบียบในเรื่อง การจราจร บริการรถขนส่งมวลชน การจอดรถ มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.tat.or.th>.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2544). เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองหยด สอนทอง, พ.ต.ท. (2539). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นงเยาว์ ชมภูศรี. (2537). การประเมินผลการฝึกอบรมหลักสูตรเตรียมเข้าทำงาน. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นาคม ธีรสุวรรณจักร. (2541). ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิคม ประเมโท. (2543). พฤติกรรมและปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดอุดรธานี. ปัญหาพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นวรรตน์ ตฤติยศิริ. (2531). การตลาดของธุรกิจนำเที่ยวในประเทศซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดับ เรียนประยูร. (2541). การศึกษาแนวทางพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนตลาดน้ำตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พัชรี บำรุงรัตนกุล. (2543). ประสิทธิภาพของสื่อในโครงการปีท่องเที่ยวไทย 2541-2542 (AMAZING THAILAND 1998-1999) กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศศาสตร์การตลาด มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พิชญ์ วัชวุฒิ. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับของนักท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์, (2544, 6 ธันวาคม). รองนายกรัฐมนตรี. สัมภาษณ์.

สรณะ ฉายประเสริฐ. (2530). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาของบุคลากรใน
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาสัตตศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา พูนน้อย. (2543). *บทบาทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวิมล ตีรกานันท์. (2545). *การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

เสริมพันธ์ สาริมาณ. (2544). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่
ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติ น้ำตกพริว จังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสน-
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเนโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อดิศร จรณะจิตต์. (2536-2537). *มติใหม่ของการท่องเที่ยวไทย*. (หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร
จักรภาคีรัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 6) กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก

Burapha University

ภาคผนวก ก

เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมภายในงาน

กิจกรรมเด่น (Highlight)

1. ขบวนแห่เฉลิมฉลองมหาสงกรานต์ไทย วันที่ 7 เมษายน 2545 เวลา 15.20-18.30 น. เริ่มขบวนตั้งแต่ลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ต่อเนื่องมาตามถนนราชดำเนินกลาง และสิ้นสุดขบวนที่ท้องสนามหลวง

- ขบวนบอกล่าตำนานของสงกรานต์ , ขบวนพญานาค
- ขบวนรถแฟนซีดารา
- ขบวนแห่ / การแสดงจาก 76 จังหวัด
- ขบวนแห่จากหน่วยงานราชการ คือ BOB, อ.ส.ม.ท.

2. การแสดงของน้ำที่ถนนราชดำเนินกลาง (อลังการแห่งน้ำที่ถนนราชดำเนิน) เป็นการแสดงของน้ำพุหลากหลายรูปแบบตลอดสายของถนนราชดำเนินกลาง ในวันที่ 7-8 และ 12-15 เมษายน 2545 วันละ 2 รอบ คือ 10.00-15.00 น. และ 18.00-23.00 น.

- Beauty Fountain : ตั้งแต่ลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ ถึง อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
- Water Curtain / Flower Fountain / Dancing Fountain ตั้งแต่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถึง สีแยกคอกวัว เป็นการแสดงน้ำพุเต้นระบำในเพลงยอดนิยม เช่น เพลงพระราชนิพนธ์ "ใกล้รุ่ง" , เพลงคนไม่มีแฟน ของ ธงชัย แมคอินไตย์ , เพลงโด เร มี ของ เบนซ์ พรชิตา ฯลฯ
- World Water Wave ตั้งแต่สีแยกคอกวัว ถึง โรงแรมรัตนโกสินทร์
- Water Tunnel อุโมงค์ละอองน้ำแห่งกาลเวลา บริเวณหัวมุมถนนราชดำเนินหน้าโรงแรมรัตนโกสินทร์

3. มหรสพสมโภช 9 วัน 9 คืน วันที่ 7-15 เมษายน 2545 การแสดงบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ ใน 6 เวที ทั้งสมัยใหม่ และสมัยโบราณ ณ ท้องสนามหลวง ตั้งแต่เวลา 19.00-24.00 น.

- เวทีลูกทุ่งเลเซอร์ : การแสดงจากนักร้องลูกทุ่งชื่อดัง เช่น ลูกนก สุภาพร , ศิริลักษณ์ ผ่องโชค , เบนซ์ พรชิตา , ต้อม รัชนิกร , อาภาพร นครสวรรค์ ฯลฯ รวมทั้งศิลปินตลกคาเฟ่ เช่น เหลือเฟือ มกฉัก , เต๋อ ดอกสะเดา , เอ็ดดี้ ฝันรัก ฯลฯ
- เวทีสตรีวงดัง : คอนเสิร์ตจากค่ายแกรมมี่ และอาร์เอส
- เวทีลิเกเงินล้าน : การแสดงจากคณะลิเกชื่อดัง เช่น ไชยา มิตรชัย , กุ้ง สุทธิราช ฯลฯ
- ลานมหรสพหลวง : การแสดงมหรสพไทยโบราณที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน

เช่น กระชัวแทงควาย , รำโคม , หุ่นหลวง , หุ่นกระบोक , โขนหน้าจอ , ละครในหญิงล้วน เรื่อง อีเหนา ละครนอกชายล้วน เรื่อง สังข์ทอง ฯลฯ

- ลานกีฬา และการละเล่นไทย : การละเล่นพื้นบ้านไทย เช่น มอญช้อนผ้า , ตรีข้าวสาร และกีฬาพื้นบ้านไทยโบราณ เช่น ตะกร้อลอดห่วง , หมากรูกคน ฯลฯ

- สูดยอหนังไทย ที่ลานหน้ากลางแปลง : พบกับบอมตะหนังไทย เรื่อง สุริโยทัย คู่กรรม , แม่เบี้ย , นางนาก , บางระจัน , มนต์รักทรานซิสเตอร์ ฯลฯ

4. การประกวดก่อพระเจดีย์ทรายขนาดใหญ่ โดยสถาบันการศึกษา 30 แห่ง เริ่มวันที่ 7 เมษายน 2545 ณ ท้องสนามหลวง โดยจะมีการตัดสินในวันที่ 13 เมษายน 2545

5. การจำลองบรรยากาศการสรงน้ำพระ (องค์จำลอง) และมีพญานาคพ่นน้ำมนต์จาก วัดต่าง ๆ 220 วัด ที่ท้องสนามหลวง เพื่อให้ประชาชนได้มาขอรับเพื่อเป็นสิริมงคล ทั้งนี้จะมีขบวนแห่ อัญเชิญพระพุทธรูปสีหิงค์มาประดิษฐาน ณ ท้องสนามหลวงในวันที่ 12 เมษายน 2545

6. การประกวดนางงามสงกรานต์นานาชาติ โดยชุมชนถนนข้าวสาร

7. การจัดงานในพื้นที่ประชาคมต่าง ๆ รอบเกาะรัตนโกสินทร์

- ประชาคมบางลำพู บริเวณสวนสาธารณะสันติชัยปราการ

- ประชาคมราชดำเนินกลาง การแสดงที่เวทีในถนนราชดำเนินกลาง

- ประชาคมวิสุทธิกษัตริย์ การประกวดเทพีวิสุทธิกษัตริย์ และสัมผัสของดีวิสุทธิ

กษัตริย์ บริเวณหน้าวัดตรีศกเทพ

- ประชาคมถนนข้าวสาร สำหรับคนที่ชอบความสนุกสนาน โดยมีการประกวด

นางสงกรานต์นานาชาติ และขบวนการแสดงคาร์นิวัลต่าง ๆ

- ประชาคมสามแพร่ง สงกรานต์ในย่านสามแพร่ง จำลองบรรยากาศย้อนยุคสมัย รัชกาลที่ 6 ถึงรัชกาลที่ 8 โดยมีผู้เฒ่าผู้แก่มาพูดถึงวัฒนธรรมประเพณีไทยดั้งเดิมต่าง ๆ และการรดน้ำดำหัวแบบดั้งเดิม รวมทั้งมีการแสดงหุ่นละครเล็กใจ หลุยส์ และหุ่นกระบอกกรมศิลป์

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
โครงการการประเมินผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามโครงการ
“เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ()

1. ที่อยู่ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. อายุ () ต่ำกว่า 15 ปี () 15-25 ปี
 () 26-30 ปี () 31-40 ปี
 () 41-50 ปี () 50 ปีขึ้นไป
4. ระดับการศึกษา
 () ต่ำกว่ามัธยมปีที่ 3 () มัธยมปีที่ 3
 () มัธยมปีที่ 6/ปวช. () อนุปริญญา/ปวส.
 () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ
 () นักเรียน/นักศึกษา () ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 () พนักงานบริษัท () ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
 () อื่น ๆ ระบุ _____
6. รายได้ต่อเดือน
 () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,001-20,000 บาท
 () 20,001-30,000 บาท () 30,001-50,000 บาท
 () มากกว่า 50,000 บาท
7. แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ () งานประเพณี วัฒนธรรม
 () บ้านเทิง และกีฬา () นันทนาการ, ความรู้ต่างๆ
 () อื่น ๆ ระบุ _____
8. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () การเดินทางสะดวก () ความปลอดภัย
 () ค่าใช้จ่าย () การประชาสัมพันธ์
 () กิจกรรมต่าง ๆ () อื่น ๆ ระบุ _____

9. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง
- () ต่ำกว่า 1,000 บาท () 1,001- 2,000 บาท
 () 2,001 บาท-3,000 บาท () 3,001 บาท-4,000 บาท
 () มากกว่า 4,000 บาท
10. ความถี่ในการเดินทางไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทย
- () ปีละ 1-2 ครั้ง () ปีละ 3-4 ครั้ง
 () ปีละ 5-6 ครั้ง () ปีละ 7-8 ครั้ง
 () มากกว่า 8 ครั้ง/ปี () อื่น ๆ ระบุ _____
11. ระยะเวลาในการเดินทางไปท่องเที่ยว
- () ไปเช้า เย็นกลับ () 1-2 วัน
 () 3-4 วัน () 5-6 วัน
 () อื่น ๆ ระบุ _____
12. ลักษณะการเดินทาง
- () คนเดียว () กลุ่มเพื่อน () ครอบครัว
13. การเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีสงกรานต์
- () ไม่เคย () เคย จำนวน _____ ครั้ง
14. การเข้าร่วมเย็นหัวล้านหาสงกรานต์ในช่วงเดือนเมษายนที่ผ่านมา
- () เข้าร่วม () ไม่ได้เข้าร่วม
15. พาหนะที่ใช้เดินทางไปร่วมงาน
- () รถโดยสารประจำทาง () รถโดยสารปรับอากาศ
 () รถแท็กซี่/รถตุ๊กตุ๊ก () รถยนต์/รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว
 () อื่น ๆ ระบุ _____
16. ประเภทข่าวสารโครงการ "เย็นหัวล้านหาสงกรานต์" ที่ได้รับ
- () โทรทัศน์ () วิทยุ
 () หนังสือพิมพ์ () อินเทอร์เน็ต
 () อื่น ๆ ระบุ _____
17. ประเภทกิจกรรมในงานที่สนใจ
- () ขบวนรถตกแต่งต่าง ๆ () การแสดงน้ำพุ
 () อาหารและเครื่องดื่ม () สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- () การแสดง/การประกวด () อื่น ๆ ระบุ _____
18. ประเภทข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ทางสื่อระหว่างบุคคล ที่ได้รับ
- () เพื่อนร่วมงาน ()ญาติพี่น้อง
- () เพื่อนบ้าน () อื่น ๆ ระบุ _____
19. สิ่งที่จูงใจให้มาร่วมกิจกรรมโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”
- () การจัดกิจกรรมน่าสนใจ
- () เดินทางสะดวก
- () ความปลอดภัย
- () สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก
- () การโฆษณาประชาสัมพันธ์
- () อื่น ๆ ระบุ _____

ส่วนที่ 2 สํารวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์"
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็น

ข้อความ	เหมาะสมอย่าง ยิ่ง	เหมาะสม	ปานกลาง	ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสมอย่าง ยิ่ง
ด้านสถานที่ และการจัดงาน					
1. ความเหมาะสมของสถานที่ (บริเวณถนนราชดำเนิน) ในการจัดโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์"					
2. ความสะดวกในการเดินทางมาร่วมกิจกรรม "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์"					
3. ความน่าสนใจของการจัดรถขบวนพาเหรด					
4. ความน่าสนใจของการจัดแต่งถนนและน้ำพุ					
5. ความน่าสนใจของการแสดง/การละเล่น					
ด้านบริหารจัดการ					
6. ท่านคิดว่าการรณรงค์ในการสาดน้ำในโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" ให้เป็นไปด้วยความสุภาพนั้นได้ผลเป็นที่น่าพอใจ					
7. การรักษาความปลอดภัยเรียบร้อยดี					
8. สินค้ามีคุณภาพดี และน่าสนใจ					
9. ราคาสินค้าในบริเวณงานมีราคาไม่แพงจนเกินไป					
10. ห้องสุขาที่จัดไว้บริการมีมากเพียงพอ					
ด้านงบประมาณ					
11. ท่านคิดว่างบประมาณ 86 ล้านบาท สำหรับงาน "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" คุ้มค่า					
12. ท่านคิดว่า 30 ล้านบาท เฉพาะการจัดแสดง และ จัดขบวนพาเหรดในโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" คุ้มค่า					

ข้อความ	เหมาะสมอย่าง ยิ่ง	เหมาะสม	ปาน กลาง	ไม่ เหมาะสม	ไม่เหมาะสม อย่าง ยิ่ง
13. ท่านคิดว่างบประมาณ 30 ล้านบาท เฉพาะการจัดการแต่งถนนหนทาง และ น้ำพุเด่นระบำคุ้มคำ					
14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ถ้ามีการจัดงานในปี หน้า และใช้งบประมาณแบบโครงการ "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เพื่อดึงดูด ความสนใจของนักท่องเที่ยว					
15. ท่านต้องการให้มีการแสดงบรรยาย อย่างชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ ในแต่ละโครงการที่ดำเนินการไป					
ด้านประชาสัมพันธ์, สิ่งจูงใจนักท่องเที่ยว 16. ท่านมีความสนใจในการเลือกชมสินค้า, อาหาร, ของพื้นบ้าน ดังนั้นท่านตั้งใจจะ ไปงาน "เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เนื่อง จากต้องการเลือกสรรสินค้าจากงาน					
17. ท่านมีความสนใจในประเพณีแบบดั้งเดิม ของไทย เช่น การเล่นสงกรานต์, การสง น้ำพระ ดังนั้นท่านตั้งใจจะไปงาน "เย็นทั่ว หล้ามหาสงกรานต์" เนื่องจากกิจกรรมดัง กล่าว					
18. ท่านมีความสนใจในขบวนพาเหรด, น้ำพุ เด่นระบำ ดังนั้นท่านตั้งใจจะไปงาน "เย็น ทั่วหล้ามหาสงกรานต์" เนื่องจากกิจกรรม ดังกล่าว					

ข้อความ	เหมาะสมอย่าง ยิ่ง	เหมาะสม	ปาน กลาง	ไม่ เหมาะสม	ไม่เหมาะสม สมอย่าง ยิ่ง
19 ท่านทราบข่าวสารของนโยบายส่งเสริม การท่องเที่ยวตามโครงการไทยเที่ยวไทย อยู่สม่ำเสมอ					
20 ท่านสนใจที่จะไปท่องเที่ยวตามโครงการ ไทยเที่ยวไทยตามที่ได้รับสื่อประชาสัมพันธ์					
21. ท่านทราบข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “เย็น ทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ของ ททท. เป็น อย่างดี					
22. ท่านคิดว่าควรโฆษณาประชาสัมพันธ์ปี 2545 ของ ททท. น่าสนใจดี และมีความ ต้องการที่จะไปตามคำชักชวน					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขสำหรับโครงการ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์”

ตอบ.....

2. สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมสำหรับการจัดโครงการแบบ “เย็นทั่วหล้ามหาสงกรานต์” ในครั้งหน้า

ตอบ.....

3. สถานที่อื่น ๆ ท่านอยากให้มีการจัดงาน

ตอบ.....

ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ

ชื่อ - สกุล	บงกช เชิดชูธรรม
วัน เดือน ปีเกิด	20 มีนาคม 2514
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	33 ถนนหลวง บ้านบาตร ป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2536 - 2538	บริษัท ล็อกซ์เลย์ จำกัด (มหาชน)
พ.ศ. 2539 - ปัจจุบัน	บริษัท คิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2536	บริหารธุรกิจบัณฑิต (เลขานุการ) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2546	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป) มหาวิทยาลัยบูรพา